

Czego nie wiesz o podatkach w Rosji

18 grudnia 2017

Niezwykłe podatki, które kiedyś obowiązywały w Rosji.

PODATEK OD PRZESTĘPSTWA

W zbiorze prawa Rusi Kijowskiej „Ruska Prawda” przewidziano system pieniężnego zadośćuczynienia praktycznie za wszystkie rodzaje przestępstw. Rekompensata za zabójstwo, tzw. wira, przewidywała, że im wyższy status społeczny zamordowanego, tym więcej pieniędzy musiał zapłacić zabójca. Jeśli morderca nie został pojmany, do skarbu książęcego podatek musiała wpłacić obszczina (wspólnota), na której terytorium znaleziono ciało.

PODATEK OD BRODY

Rekordzistą pod względem wprowadzania nietypowych podatków był Piotr I, który uważał, że bodziec materialny przyśpieszy europeizację Rosji. Piotr Wielki zaczął proces włączenia narodu rosyjskiego w krąg kultury europejskiej od zmiany wyglądu zewnętrznego swoich poddanych. Car zakazał noszenia bród, które już dawno zgolili mężczyźni w Europie. Z kolei w Rosji każdy mężczyzna miał brodę do piersi, co wynikało z tradycji prawosławnej. Piotr umożliwił poddanym zachowanie wierności tradycji, jeśli co roku zapłaciło się odpowiedni podatek. Jego wysokość zależała od posiadanego majątku. Chłopi mogli nosić brody bezpłatnie jedynie w swojej wsi, ale już wyjeżdżając do miasta musieli zapłacić kopiejkę. Mężczyznom, którzy zapłacili ten podatek, wydawano specjalny znaczek – metalowy żeton. Podatek od brody obowiązywał w latach 1698-1772. Zakaz nie dotyczył jedynie duchowieństwa.

PODATEK OD ŁAŻNI

W 1704 roku Piotr I wprowadził podatek od łaźni domowych i

publicznych. Jego wysokość była uzależniona od dochodów. Podatek został wprowadzony z powodu braku funduszy na tworzenie armii i floty podczas Wielkiej Wojny Północnej.

PODATEK OD DĘBOWYCH TRUMIEN

Potrzeba pieniędzy na prowadzenie wojny spowodowała, że Piotr I wprowadził podatek od dębowych trumien. Stały się one luksusem, na który mogły sobie pozwolić jedynie bogate rodziny. Na terenie całego kraju konfiskowano wszystkie trumny z dębiny, przewieziono je do monastyrów i sprzedawano po czterokrotnie zawyżonej cenie. Każdy, kto przywoził nieboszczyka w dębowej trumnie do cerkwi, musiał pokazać dokument poświadczający legalne jej nabycie.

PODATEK OD KOLORU OCZU

Ten podatek również wymyślił Piotr I, a raczej jego urzędnicy tzw. „pribylszczycy”, którzy pojawili się za jego rządów i którzy mieli szukać sposobów na zapełnienie skarbcza. Podatek obowiązywał w Baszkirii w XVIII wieku i miał przyczynić się do utrzymania czystości małżeństw. Jego wysokość zależała od koloru oczu: im jaśniejsze, tym wyższy podatek – uważano, że rdzenni mieszkańcy Baszkirii, których rodzice byli potomkami Baszkirów, mieli czarne oczy jak węgiel. Jednak czarne oczy nie zwalniały od podatku, choć zapewniały pewną ulgę.

PODATEK OD ROWERU

W marcu 1910 roku Duma Miejska Symbirska (obecnie Uljanowsk) wprowadziła podatek od rowerów, płacony raz w roku. Jednak prawo do jeżdżenia na rowerze po mieście dawało nie jego zapłacenie, a specjalny dokument (na wzór prawa jazdy), który można było otrzymać po zdaniu egzaminu. Rowery otrzymywały tablice rejestracyjne.

PODATEK OD BEZDZIETNOŚCI (PODATEK OD KAWALERÓW)

Ten najbardziej popularny podatek w Związku Radzieckim został

wprowadzony w 1941 roku, aby pomóc państwu w płaceniu świadczeń dla wielodzietnych rodzin oraz samotnych matek, a także w utrzymaniu dzieci w domach dziecka. Mężczyźni (niezależnie od stanu cywilnego) w wieku 20 – 50 lat i zamężne kobiety między 20 a 45 rokiem życia, musieli płacić 6-procentowy podatek od wynagrodzenia. Osoby, które zarabiały poniżej 70 rubli, były zwolnione z tego obowiązku. Podatek nie był ściągany z tych, którzy nie mogli mieć dzieci ze względów zdrowotnych i osób, których dzieci zginęły podczas II wojny światowej. Jednak obowiązywał, jeśli śmierć jedyne dziecko nie była związana z wojną. Pewne kategorie obywateli płaciły go po niższej stawce. Podatek został zniesiony w 1992 roku.

Źródło: pl.SputnikNews.com